

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1958

N:o 14—17.

Innehåll: N:o 14. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om allmänna vägar i landskapet Åland.
N:o 15. Landskapslag om understöd åt Mariehamns stad för underhåll av utfartsvägar.
N:o 16. Landskapslag om ändring av landskapslagen om kommunalbeskattning i landskapet Åland.
N:o 17. Landskapslag om ändring av landskapslagen om vägtrafik i landskapet Åland.

N:o 14.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om allmänna vägar i landskapet Åland.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 9 maj 1958.

Utfärdad i Mariehamn den 21 maj 1958.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 120 § landskapslagen om allmänna vägar i landskapet Åland, utfärdad den 17 juli 1957 (23/57), som följer:

120 §.

Har med stöd av 3 § 2 mom. landskapslagen angående byggande och underhåll av vägar på landet i landskapet Åland (6/24) beslut meddelats om förändring av kommunal- eller byväg till landsväg, men vägen icke före denna landskapslags ikraftträdande blivit enligt förstnämnda landskapslags 61 §

1 mom. godkänd, skall beslutet förfalla, såframt vägen icke inom två år från det denna landskapslag trädde i kraft försatts i det skick, som i sagda lagrum är avsett.

Beslut om byggande eller förbättring av kommunal- eller byväg förfaller, ifall vägarbetet icke påbörjats före den 1 januari 1960. Har vägarbetet påbörjats, skall den äldre landskapslagstiftningen äga tillämpning, såvitt icke annat följer av vad i 3 § landskapslagen angående införande av denna landskapslag är stadgat.

Mariehamn den 27 mars 1958.

På landstingets vägnar:

Th. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicetalman.

Eliel Persson
vicetalman.

N:o 15.

LANDSKAPSLAG

om understöd åt Mariehamns stad för underhåll av utfartsvägar.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 9 maj 1958.
Utfärdad i Mariehamn den 21 maj 1958.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

område erhålla understöd enligt för kommunalvägar gällande stadganden.

1 §.

Mariehamns stad äger rätt att för underhållet av vägar utom stadsplanelagt

2 §.

Denna landskapslag tillämpas till och med utgången av år 1959.

Mariehamn den 27 mars 1958.

På landstingets vägnar:

Th. ERIKSSON
talman.

E v a l d H ä g g b l o m
vicetalman.

E l i e l P e r s s o n
vicetalman.

N:o 16.

LANDSKAPSLAG

om ändring av landskapslagen om kommunalbeskattning i landskapet Åland.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 9 maj 1958.
Utfärdad i Mariehamn den 21 maj 1958.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 9 och 10 §§ i landskapslagen den 18 juli 1956 om kommunalbeskattning i landskapet Åland (20/56) såsom följer:

§ 9.

Värdeminskning av byggnader, som använts i den skattskyldiges annan för-

värvsverksamhet än lantbruk, skall i det avseende § 8 mom. 2 innehåller efter rörelsens beskaffenhet i form av avskrivning bestämmas till högst följande procenttal av byggnadernas anskaffningsvärde:

1) på bostads- och administrationsbyggnader:

av trä	3 0/0;
av sten	1 0/0;

2) på fabriksbyggnader och kraftstationer:

av trä	5 0/0;
av sten	3 0/0;

3) på ekonomiebyggnader:

av trä	6 0/0;
av sten	3 0/0.

För byggnad eller del därav, vilken användes som fabrik, verkstad eller kraftstation och som tagits i bruk år 1958 eller därefter, skall med avvikelse från stadgandet i 1 mom. för det år, under vilket egendomen tagits i bruk, samt för de tre följande åren beviljas så stor värdeminskning, som den skattskyldige gjort i sin bokföring, dock för de nämnda fyra åren sammanlagt högst 30 procent av egendomens anskaffningsvärde.

På maskiner och inventarier samt andra därmed jämförliga föremål, som använts i annan förvärvsverksamhet än lantbruk, må, om egendomen tagits i bruk före år 1956, efter rörelsens och föremålens beskaffenhet värdeminskning i form av avskrivning bestämmas till högst följande procenttal av föremålens anskaffningsvärde:

- 1) på maskiner och ångpannor, kraftöverföringsanläggningar, elektriska ledningar, vatten- och gasledningar 8 0/0;
- 2) på rörlig materiel, arbetsredskap och verktyg 15 0/0;
- 3) på modeller och kokiller . 25 0/0;
- 4) på rörelses inventarier ... 10 0/0;
- 5) på fartyg:

av trä	12 0/0;
av järn	10 0/0;

- 8) på lastbilar och bussar ... 25 0/0;
- 9) på övriga motorfordon ... 20 0/0.

Har i 3 mom. avsedd egendom tagits i bruk under år 1956 eller därefter, skall såsom värdeminskning för det år under vilket egendomen tagits i bruk, beviljas 30 procent av egendomens anskaffningsvärde och därefter såsom årlig värdeminskning likaså 30 procent av egendomens vid varje beskattning återstående värde, likväl så, att som årlig värdeminskning beviljas minst 12 procent av egendomens anskaffningsvärde, eller, då egendomens brukstid är högst fem år, minst den del av anskaffningsvärdet, som motsvarar antalet bruksår. För fartyg med en dräktighet överstigande 200 bruttoregister-ton, vilket vid anskaffningen var tjugufem år gammal eller äldre, må avdrag för värdeminskning enligt detta moment icke beviljas. Är skattskyldig bokföringsskyldig, beviljas avdrag enligt detta moment endast under förutsättning, att motsvarande värdeminskning upptagits i bokföringen.

Anskaffningsvärdet för sådana arbetsredskap och -verktyg samt modeller och kokiller ävensom andra sådana anläggningstillgångar, vilka anses bliva förslitna senast inom tre år, får avskrivas i dess helhet under anskaffningsåret.

Finnes icke tillräcklig utredning om anskaffningsvärdet, fastställes detta genom uppskattning.

Har skattskyldig framställt utredning därom, att han på grund av särskilda orsaker borde vara berättigad till större avskrivning än vad ovan säges, må honom efter prövning beviljas sådan, dock ej utöver det belopp, som i bokföringen upptagits som avskrivning. Sedan föremål till fullo avskrivits, må ytterligare avskrivning icke ske.

§ 10.

Skattskyldig är berättigad att från sin inkomst avdraga

1) för jord, förutom staten och landskapet tillhörig, erlagda legoavgifter;

2) ränta å gäld;

3) förlust av skattskyldigs näringsverksamhet, som icke är att hänföra till kapitalförlust;

4) obligatoriska försäkringsavgifter såsom folkpensionspremie samt avgifter, som erlagts till arbetslöshetskassor, och skogsvårdsavgifter ävensom barnbidragspremier;

5) avgifter till pensions-, änke- och pupill- samt annan dylik kassa, i vilken det på grund av tjänst eller befattning åligger honom att vara delägare;

6) såsom underhållskostnad för fastighet, som icke är lantbruksfastighet, i ett för allt högst femton procent av den beräknade avkastningen från fastigheten;

7) vad inhemsk försäkringsanstalt enligt lag bör överföra till ersättnings- eller premiereserv;

8) vad sparbank eller andelskassa bör erlægga till sparbankernas eller andelskassornas säkerhetsfond;

9) vad näringsidkare under skatteåret erlagt i gottgörelse å köp eller försäljning, återbäring av årsöverskott samt års- och omsättningsrabatt;

10) vad arbetsgivare från inkomsten av sin rörelse erlagt till av honom grundad pensionsanstalt eller pensionsstiftelse intill det belopp, som enligt försäkringstekniska grunder erfordras till täckande av anstaltens eller stiftelsens av pensionsförbindelserna härflytande pensionsansvarighet; samt

11) såsom följd av förändring i kursen

för utländskt mynt uppkommen ökning av kapitalet för gäld, som uppstått genom anskaffning av byggnader, maskiner och inventarier samt andra med dem jämförliga föremål, vilka den skattskyldige använt i annan förvärvsverksamhet än lantbruk och skogshushållning, ävensom genom förvärv mot vederlag av patent- och annan sådan rättighet, så ock av gruvor, stenbrott, torvmossar och annan sådan egendom samt för sådan gäld med anledning av förändring i pris- eller kostnadsindex eller på annan motsvarande grund utöver ränta utgående gottgörelse, likväl så, att nämnda ökning av gäld och gottgörelse, därest de under skatteåret uppgå till sammanlagt över femtiotusen mark, avdragas medelst årliga avskrivningar, vilka få uppgå till högst femton procent av gäldökningens och gottgörelsens belopp.

Denna landskapslag tillämpas första gången vid kommunalbeskattningen på grund av 1958 års inkomst. Enligt 10 § 11 p. i denna lag må från inkomst avdragas däri avsedd ökning av gäld i utländskt mynt, vilken inträffat efter den 1 januari 1957, samt gottgörelse för annan gäld med anledning av sådan ändring i index eller annan motsvarande grund, som inträffat efter sagda dag.

Vid beskattning av 1958 och 1959 års inkomst må gottgörelse, som förutom ränta skall erläggas på gäld i finskt mynt på grund av år 1957 eller därefter inträffad ändring i pris- eller kostnadsindex eller i motsvarande jämförelsegrund och som icke med stöd av andra stadganden i landskapslagen om kommunalskatt i landskapet Åland får avdragas från skattepliktig inkomst, av-

dragas från inkomst till belopp, som motsvarar en på gäldens kapitalbelopp beräknad årlig ränta om högst två procent för den tid, för vilken gottgörelsen erlægges, likväl icke för tiden före den 1 januari 1957.

Mariehamn den 28 mars 1958.

På landstingets vägnar:

Th. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicetalman.

Eliel Persson
vicetalman.

N:o 17.

LANDSKAPSLAG

om ändring av landskapslagen om vägtrafik i landskapet Åland.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 9 maj 1958.
Utfärdad i Mariehamn den 21 maj 1958.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 20 § i landskapslagen den 10 april 1958 om vägtrafik i landskapet Åland (8/58) såsom följer:

20 §.

1. I mörker och skymning eller när sikten på grund av dimma, regn eller snöfall eller av annan orsak är begränsad, skall motorfordon, motordrivna anordningar och släpfordon föra för dem föreskrivna belysningsanordningar. Föraren bör tillse, att föreskrivna belysnings- och reflexanordningar äro rena och eljest funktionsdugliga. På tillräckligt belyst körbana må dessa fordon föra parkeringsljus i stället för närljus.

2. Cykel skall under de i 1 mom. nämnda förhållandena vara försedd med i 25 § 6 mom. föreskrivna anordningar och hästfordon på vänstra sidan med ljusanordning, som visar vitt ljus fram-

åt och rött bakåt. I stället för rött ljus bakåt må fordonet baktill till vänster förses med röd reflexanordning med minst trettio kvadratcentimeters reflexyta.

3. Fordon, parkerat på väg, där sikten på grund av otillräcklig belysning är begränsad, skall föra föreskrivna parkerings- eller närljus eller, då sådana icke föreskrivits, minst en effektiv, på fordonets vänstra sida monterad ljuskälla, som kastar vitt sken framåt och rött bakåt. Skymmes motorfordons bakljus vid lastning och lossning i mörker, skola närljusen hållas tända.

4. Vid möte med fordon eller då fordon stannats på körbana må bländande ljus icke användas, ej heller på väg med tillfredsställande belysning annat än för att giva kort signal.

5. Fordon må icke, därest annat ej är särskilt stadgat, föra anordningar, som

kasta eller reflektera annat än vitt eller gult sken framåt och rött eller rödgult sken bakåt.

6. Då väderleksförhållandena sådant påkalla, må i bil i stället för stadgat ljus framtill användas dimljus, som

motsvarar gällande föreskrifter, samtidigt med parkeringsljus. Backningsljus, sökarljus och andra hjälpmedel må icke användas så, att de bereda olägenhet för den övriga trafiken.

Mariehamn den 27 mars 1958.

På landstingets vägnar:

Th. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicetalman.

Eliel Persson
vicetalman.